

Ali bo Štepanjsko naselje ostalo brez športnega društva Golovec in judo kluba?

To je vprašanje, ki si ga zastavlja tisoč dobro organiziranih članov društva in vsi športni delavci Štepanjskega naselja. Mladinci, člani in mladinke judo kluba Golovec so že zapustili Štepanjsko naselje. Novi odlok sveta šole, da septembra 1988 zviša ceno telovadnic (edinega zaprtega športnega objekta v Štepanjskem naselju) za 400%, je zlomil finančno konstrukcijo in načrte vseh športnih društev v Štepanjskem naselju.

Se enkrat se je pokazalo, da na ravni občine ne obstaja nobena koordinacija in da subjekti, ki bi morali biti povezani, delujejo popolnoma samostojno: na eni strani ZTKO občine Moste - Polje, strokovne službe, razne komisije, skupščine, na drugi strani sveti šole, ki postavljajo ceno uporabe šolskih telovadnic, in na tretji strani športna društva, ki iz leta v leto dobivajo ravno toliko denarja, da ne morejo niti prenehati delovati niti delati (ZTKO sofinancira športnim društvom iz Štepanjskega naselja 15 - 20% njihovih letnih programov, samo za redno vadbo).

Da bi bila slika popolna, je nujno poseči v zgodovino Štepanjskega naselja. Štepanjsko naselje je ostalo nedokončano glede na prvotne načrte. Niso izdelani planirani objekti družbenega standarda, kar je posebej očitno v telesni kulturi (glede na število prebivalcev).

Začnimo po vrsti:
- na Staletovi, kjer stanuje v štirih domovih 1600 delavcev, kombinirane ploščadi, ki jih je izdelal investitor, do danes niso opremljene (košarka, odbojka, mali nogomet);

- ob Emoni so kombinirane ploščadi uporabne po zaslugi prostovoljnega dela nogometne sekcije, ki je s svojim denarjem in s pomočjo zasebnih obrtnikov postavila zaščitno ograjo in tako zagotovila varnost sprehajajočih se krajanov in otrok na otroškem igrišču, ki je zraven;

- ob Pesarski cesti sta baseball in rugby sekciji s tisočimi urami prostovoljnega dela ter s pomočjo dela krajanov in staršev otrok, ki redno trenirajo v sekciji, odlagališče smeti spremenili v zelene površine, na katerih se odvija njihova dejavnost.

Vsa leta nazaj ni obstajala načrtna organizirana akcija vseh družbenih subjektov (vsaj meni ni znano, čeprav sem vsa leta zraven), ki bi usmerjala in izkoriščala vse potencialne v organizirano športno dejavnost in vzdrževanje ter opremljanje športnih objektov za potrebe krajanov (razen ŠD Golovec). Delali so stihajsko in vsak zase, od primera do primera.

Največ težav je bilo ob Pesarski cesti. Dokler je bilo tam odla-

gališče smeti, se ni nihče razburjal. Ko je ŠD Golovec 1984. leta preverilo na Zavodu za izgradnjo Ljubljane (osebno sem kot predsednik ŠD Golovec zahteval mapne kopije), da ob Pesarski cesti za dalj časa ni planirana nobena gradnja in da je odpadla izgradnja hitre ceste Šmartinska - Litijska, samo hitreje začeli urejatičasne zelene površine, brez kakršnekoli zazidave. To je bila edina možnost za vadbo vedno večjega števila članov baseball in rugby sekcije, ki so prej vadili po zelenicah Štepanjskega naselja. Ne vem, iz kakšnih pobud je iniciativni odbor vrtničarjev, ki ga je vodil tedanji član sveta KS tovariš Breznik (čeprav je moral vedeti, da je v Štepanjskem naselju 4500 otrok do 16 let starosti), posegel na urejene površine, ki jih je uredilo ŠD Golovec (o tem je shranjena dokumentacija - Naš list, glasilo KS, v katerem je vprašalnik krajanom Štepanjskega naselja in poziv, da se razdelijo zelene površine za vrtničke).

Kakorkoli že, igrišča so tu, vadba se odvija, baseball in rugby dosegata izredne rezultate na republiški in zvezni ravni. Vprašanje je, kako naprej. Športniki sami postavljajo neprimerne barake, kamor bodo spravili športno opremo in kosilnice za vzdrževanje zelenih površin in ki jih uporabljajo tudi kot slačilnice. Sanitarij ni. Vrstijo se obiski inšpekcijskih služb. Celotna situacija naglo prerašča v konflikt, katerega razrešitev ni predvidljiva. Športniki igrišča niso dobili, temveč so ga pripravili s prostovoljnimi delom, zato večja emocionalna napetost, pa čeprav so nezakonito posegli v prostor.

Vsi dobro vemo, da ob Pesarski cesti do 1995 po urbanističnem načrtu razvoja Ljubljane ne bo nobenih del, zato predlagam kompromisne rešitve:

- postavimočasne kontejnerje za garderobe in sanitarije ter zaščitno ograjo ob cesti za baseball igrišče;

- izdelajmo balinišče, ob katerem se lomijo kopje že deset let;

- pripravimo razmere, da konfliktna situacija preraste v višjo kvaliteto ter da se do leta 1995 izdelajo elaborati in načrti dolgoročnega razvoja športnokulturnih

objektov, ne le za Štepanjsko naselje temveč tudi za Fužine in Hrušico.

Naj povem še to, da smo športni delavci Štepanjskega naselja vsa leta nazaj načrtno delali, da smo prevzeli odgovornost dela z mladimi (nismo pristali, da bi bila v Štepanjskem naselju le rekreacija) ter da smo svoje dolgoročne in letne načrte dosegali.

Načrtovali smo razvoj juda, kjer smo imeli največ strokovnega kadra. Prišli smo v prvo republiško ligo, naši tekmovalci so člani mladinske reprezentance SR Slovenije, brata Alkhatib sta letos poklicana, da tekmujeta v zvezni ligi, osvojili smo dvanajst republiških in eno državno kolajno, imamo bazo 200 judoistov, 8 solanih vaditeljev, trenerjev in višjih trenerjev, mednarodna odličja itd.

Stališče šole je jasno. Telovadnici (trim kabinet 14x12 m), kjer se odvija dejavnost judo kluba vsak dan od 18. do 21.30, se je cena s 1. septembrom zvišala petkratno (s 3000 na 15000 dinarjev), razen 3 ure tedensko, ko je vadba za učence in učenke šole KDK brezplačna, judo klub pa tudi zanjeplača mentorje. Če ne bodo do 31. 12. 1988 poravnani stroški prvega četrtletja, bo šola zaprta.

Izvršni odbor JK Golovec je hitro ukrepal. Realno gledano tega denarja nima, pa čeprav bi dal vse prispevke samo za najem telovadnice. Ker nas v novembru čaka liga, smo z razumevanjem KS Zelena jama najeli prostore KS za svojo dejavnost, s tem da animiramo otroke Srednje šole tiska in papirja in OŠ Vide Pregarc. V Štepanjskem naselju so ostali pionirji in začetniki (86 članov), ki delajo brez ustreznih pogojev (brez blazin, namenjenih za judo).

Juda v Štepanjskem naselju enostavno ni več: športa, ki je vršil integracijo celotnega športnega društva; športa, ki je dal največ športnih delavcev; športa, ki je od začetka ŠD Golovec 1978. leta do danes dal dva predsednika ŠD Golovec po dva mandata; športa, ki so ga spremljali vsi krajan Štepanjskega naselja.

ŠD Golovec je v preteklem obdobju s svojim delom povezal naselje in zaklenjene dvorane osnovne šole KDK, edini zaprti objekti v Štepanjskem naselju, bodo povzročile marsikaj, česar se mnogi ne zavedajo.
Čedo ŠKONDRIČ

KMN Kleparstvo Vukosavljevič - Vuko že šampion sezone

Končan je jesenski del turnirjev na zunanjih igriščih v tekmovalni »šampion sezone 1988/89« v malem nogometu pri koordinacijskem odboru medobčinske nogometne zveze Ljubljana. V prvi del sezone pa štejejo tudi vsi štirje dvoranski turnirji, ki bodo točkovani za letošnje tekmovalce: Mlinostroj v Domžalah (novembra 1988), Dnevnik Kodeljevo (novembra, decembra 1988 in januarja 1989), NK Ribnica (v drugi polovici januarja 1989) in Zavod Tivoli v dvorani Tivoli (februarja 1989). Rezultati dveh odigranih turnirjev na zunanjih igriščih:

8. turnir: SENTVID 88, nastopilo 35 ekip; polfinale: Mercator-Sadje zelenjava : Kristina bar 9:1
KMN MOBO grafika: Boca Juniors 5:1;
za 1. mesto: KMN MOBO grafika : M-Sadje zelenjava 3:1,
za 3. mesto: Boca Juniors : Kristina bar 3:2 (7 m).
Vrstni red: 1. KMN MOBO grafika, 2. M-Sadje zelenjava, 3. Boca Juniors, 4. Kristina bar itd.

Najboljši igralec Robert Zickero (KMN MOBO grafika), najboljši vratar Brane Kužnik (KMN MOBO grafika) in najboljši strelec Mitja Bator (M-Sadje zelenjava).

9. turnir: KOREN 88 (na Viču), nastopilo 58 ekip; polfinale: Edelweiss : Kristina bar 5:3 (7 m); KMN Vukosavljevič-Vuko : Strelček 3:2;
za 1. mesto: KMN Vukosavljevič-Vuko : Edelweiss 6:0.

za 3. mesto: Kristina bar : Strelček 3:1.
Vrstni red: 1. KMN Vukosavljevič-Vuko, 2. Edelweiss, 3. Kristina bar, 4. Strelček itd.
Najboljši igralec Jože Hari (Edelweiss), najboljši vratar Aleš Burnik (Strelček) in najboljši strelec Jože Čož (KMN Vukosavljevič-Vuko).

Lestvica po devetih odigranih turnirjih:
1. KMN Vukosavljevič-Vuko 144 točk, 2. Strelček 54, 3. M-Sadje zelenjava 50,
4. Velana 44, (več uvrstitev za točke) 5. Saljivci 44, 6. KMN MOBO grafika 40,
7. Kristina bar 34, 8/9. Pink Panther 32, 8/9 Boca Juniors 32, 10. Edelweiss 24, itd.

Dušan Stojčić-Stole

O »malem nogometu« nekoliko drugače kot v prejšni številki

Vprejšni številki Naše skupnosti je bil objavljen članek »Fužinka odslej registriran malonogometni klub«, v katerem je avtor inž. Tomaž Cokan tudi komentiral položaj malega nogometa v Ljubljani, ki je nekoliko pomanjkljivo pojasnjen.

Uvodoma omenjeni »Koordinacijski odbor za mali nogomet pri MNZL« (beri: medobčinska nogometna zveza Ljubljana) kot neorganizirana masovna aktivnost, ki se kaže predvsem med mladimi, je bil sicer ustanovljen že leta 1983 in je tudi uradno priznan kot najbolje organizirana oblika malega nogometa v Sloveniji. To so bile pripombe in komentarji številnih ljubiteljev malega nogometa v Ljubljani na članek inž. Cokana, zato smo skušali dobiti pravi odgovor pri predsedniku koordinacijskega odbora za mali nogomet pri MNZL Stanotu Damišu in ga posredujemo v celoti:

»Kot predsednik ta odbor vodim od leta 1986. Odbor ima trenutno več kot 50 stalnih članic,

uvredena so enotna pravila in določila tekmovalna, turnirje organizirajo izključno moštva, ki morajo sodelovati najmanj na polovici turnirjev, poskrbeti morajo za garderobe in prvo pomoč, turnir pripravljati pri MSNZ (beri: mestnem sekretariatu za notranje zadeve) mesta in biti registriran, kar je sploh eden glavnih dokazov organiziranosti (!) tekmovalca. Takih organizatorjev je 22, registriranih pa 27 moštev, to je skoraj 400, pretežno mladih ljudi. V povprečju sodeluje na naših turnirjih vendarle večina mladih, razen nekaj izjem je njihovo starostno povprečje med 18. in 22. letom starosti! Tov. Cokana in bralce Naše skupnosti bi rad spomnil, da je bila prav leta 1986 na mojo pobudo ustanovljena oz.

sprejeta v koordinacijski odbor tudi komisija za mlajše kategorije od članskih, ki še naprej uživa vso podporo našega odbora, vendar v njej aktivno ne sodelujemo zato, ker nam delo v članskem odboru vzame preveč časa, saj je naše delo zgolj ljubiteljsko, ob službi in drugih življenjskih obveznostih. Pojasniti želimo tudi stavek »Mali nogomet se že dolga leta razvija v reklamne namene zasebnih obrtnikov, ki preko množičnostnih turnirjev s podporo članskim moštvom propagirajo svojo dejavnost in izdelke.« Namesto odgovora vprašam, mar niso igralci naših ekip (vsaj polovica je študentov) samo navadni Zemljani, ki so v časih, v katerih živimo, potrebujejo za udeleževanje dres, trenirko, copate, vsak teden v času turnirjev plačilo prijavnine, mnoge nedelje preživijo od tekme do tekme (na turnirjih) zgolj ob sendviču in podobno! Čigavi interesi so to? In ali je res tekmovalce zgolj za EPP? Še eno pojasnilo! Članek oz. ta moj odgovor ni nikakršen napad na tov. Cokana. Sam tov. Cokan dela v malem nogometu od vseh začetkov odbora (bil je tudi član delovnega predsedstva do preusmeritve v komisijo za mlajše kategorije) in z njim dobro sodelujemo. Še enkrat želim poudariti, da je to pojasnilo napisano zaradi nepravilne razlage njihovih ugotovitev.

Na koncu bi v imenu koordinacijskega odbora za mali nogomet pri MNZL čestital k ustanovitvi MNK Fužinka iz Ljubljane ter jim zaželel obilo športnih uspehov«, je zaključil tov. Damiš.

DUŠAN STOJČIČ-STOLE

● PISMA BRALCEV

Prejšnji mesec nam je telefonirala bralka iz Štepanjskega naselja (naslov imamo v uredništvu), ki je želela zvedeti, kdo je dovolil navoz elektrofiltrnega pepela iz Toplarne in tudi peska na igrišče in sprehajalne poti ob rugby igrišču na vzhodnem robu Štepanjskega naselja. Pravi, da so ob igrišču postavili tudi barake, nekakšne kante za smeti in da se tu dogajajo stvari, za katere bi rada vedela, ali so v organih Štepanjskega naselja dogovorjene, organizirane in nadzorovane, ali pa nastaja vse le kot sad zagnanosti in možnosti športnikov, predvsem članov rugby kluba. Dejala je, da bi morali storiti vse, da bi bilo igrišče in okolica vzorno urejeno in privlačno za vse stanovalce.

Bralki svetujemo, da prebere sosednji prispevek Čeda Škondriča, v katerem bo našla odgovore na zastavljena vprašanja.
Hvala za sodelovanje

● MALI NOGOMET

Ustanovitev Fužinke, najpomembnejši dogodek malonogometne jeseni 1988

Jesenski del sezone 1988 je bil za večji del privrženecv pionirskega in mladinskega malega nogometa kaj klavrn. Načrtovana končna prvenstva Ljubljane, ki naj bi bila vrhunec tekmovalne sezone, je bila le deloma izpeljana, pravzaprav si pozitivno oceno zasluži le kategorija mlajših pionirjev, pa še tu je bilo turnirjev manj, kot je bilo načrtovano. Zato pa je med ljubitelji malega nogometa, predvsem med mladimi, toliko več pozornosti vzbudila novica o ustanovitvi MNK Fužinka, prvega malonogometnega kluba v Ljubljani, ki si je za poglaviti cilj vzela delo z mladimi, in prvega v Jugoslaviji, ki je v vadbo malega nogometa enakopravno vključil tudi dekleta. Ta organizacijski dosežek fužinskih zanesenjakov je tako nekoliko potopil vse tiste, ki so že pokopavali pionirski in mladinski mali nogomet, za leto 1989 pa upamo, da se bodo vendarle izpolnile vse obljube, ki so bile že letos dane Emiru Jušiču, predsedniku komisije za pionirje. Tu mislimo predvsem na organizacijsko pomoč s strani članskega Koordinacijskega odbora za mali nogomet MNZL, pa tudi sodelovanje vseh mladinskih ekip. Ob zaključku sezone smo za izjavo prosili nekaj športnikov in športnih delavcev s Fužin, tema pogovora pa je bila nedokončano prvenstvo Ljubljane in ustanovitev MNK Fužinka. Povedali so:

Emir JUŠIČ, predsednik komisije za pionirje KOMN MENZL:

Končnica ni izvedena, kot smo načrtovali, ker so se pojavili različni vplivi zunaj in znotraj tekmovalca. Ekipa, ki so se uvrstile v končnico, niso bile dovolj resne in tudi niso pokazale dovolj interesa za končnico. Mislim sem, da bo končnica uspela, ko smo dobili obljubo Koordinacijskega odbora za mali nogomet mesta Ljubljane, da nam bodo nudili potrebno organizacijsko pomoč pri izvedbi tekmovalca. Žal se je izkazalo, da bomo

moralispet vse delati prepuščeni sami sebi. Kljub temu smo izvedli prvi turnir po zaslugi ekipe Cakice, ki je prostovoljno sprejela organizacijo, poleg tega pa bi se zahvalil še ekipama Pigue in Solerji, ki sta si želeli izpeljati končnico do konca. Za to smo si srčno prizadevali, vendar ni šlo. Kljub temu se vse ni tako slabo končalo, saj je sodelovalo došt ekip, ene resno, druge malo manj, najbolj pa me veseli prisotnost skoraj vseh ekip v kategoriji mlajših pionirjev, ki smo jo nato na zaključnem turnirju zapolnili z zelo

solidno ekipo MNK Fužinka. Malonogometno prvenstvo pionirjev, mladincev, pionirk in mladink klub vsemu ne bo zamrlo, saj se že pojavljajo novi interesi in nove ekipe, ki bi želele sodelovati v prihodnjih sezonah, tako da sem pred začetkom nove sezone optimisti glede števila udeležencev na turnirjih.

Po zaslugi tovariša Cokana, ki je ves svoj čas žrtvoval za mali nogomet, smo dobili tudi prvi pionirski registrirani malonogometni klub, Fužinko. To pa je hkrati čestitka vsem nam, ki vemo, da smo s tem, ko je ustanovljen prvi pionirski malonogometni klub v Jugoslaviji, na pravi poti, še posebej zato, ker nas bodo morale sedaj upoštevati vse telesnokulturne organizacije v Sloveniji in tudi drugod v Jugoslaviji. Ustanovitelji Fužinke so že začeli organizirano delati v klubu in prvi rezultati se že kažejo z vedno večjim prilivom mladih fantov in deklet, ki si želijo predvsem druženja s sovrstniki in tekmovalca med seboj. To nas obvezuje k še tesnejšemu sodelovanju med vsemi ekipami, da s skupnimi močmi čimveč pripomoremo k razvoju pionirskega in mladinskega malega nogometa v Ljubljani. Tako kot v drugih športnih panogah je tudi pri malem nogometu za dekleta preveč pričakovati, da bi se vse razvilo kar naenkrat. Tudi to panogo je treba razvijati počasi in načrtno, tako kot to počne Fužinka. Dekleta že v precejš-

nji meri kažejo interes za mali nogomet ter se vključujejo v tekmovalce enakopravno s fanti. To je le še en plus za naše delo. Če se bo delo nadaljevalo tako, kot poteka sedaj, bodo lahko ustanovitelji Fužinke kmalu zelo ponosni na svoj klub in na svojo prvi pionirsko žensko ekipo. Zato še enkrat skupaj pozivamo dekleta ne glede na starost, naj se v čimvečjem številu vključijo v MNK Fužinka, kjer bodo lahko pokazale svoje telesne spretnosti in se enakopravno merile s sovrstniki in sovrstnicami ter se družile z njimi.

Esma JUŠIČ, mati Emira ter Alisa Jušiča, tekmovalca mlajših pionirjev Solerjev:

Zahvaljujem se tovarišu Cokanu, ker pravilno vzgaja današnje mladino in ji svetuje. V tesnem sodelovanju mojih sinov z njim se je odlično razvil pionirski in ženski mali nogomet. Želim si, da bi še v bodoče tako sodelovali in vsem dekletom, ki tekmujejo v MNK Fužinka, želim čimveč športnih uspehov. Če bi imela več časa, bi tudi sama poskusila trenirati to za dekleta novo športno panogo.

Biserka ŠMIGIČ, prva tekmovalca malega nogometa v Ljubljani in članica MNK Fužinka:

Tako kot moški smo tudi ženske sposobne ukvarjati se s športom. Pred letom dni smo se začele ukvarjati z malim nogometom, trenutno pa smo prekinile, saj nimamo časa, ker se moramo pripravljati na vpis v srednje šole. Moralno podpiram vse akcije MNK Fužinka in se veselim naglega razvoja ženskega malega nogometa v Ljubljani. Upam, da bodo današnje članice MNK Fužinka uspešno tekmovalce in da se jim bom lahko priklicujala, ko bom imela spet kaj več časa.

Jelena MILOŠEVIČ, učenka 2. letnika Srednje naravoslovne šole Ljubljana - Bežigrad je tekmovalka MNK Fužinka:

Ženski mali nogomet je zapostavljen, vsi ga gledajo postrani, saj je še premalo razširjen. Če ženska brca žogo, je to videti neobičajno, kakor da je to le moški šport. Še posebej je to videti čudno za nas s SNS, ki velja za ne preveč športno šolo. Povedati moram, da je prav z naše šole kar nekaj tekmovalk, ki upamo, da bomo de-

Žiro račun MNK Fužinka je: 50100-620-107-05-1012118-2546477

mantirale takšna mnenja. Kaj več pa tokrat ne morem povedati, saj je vse skupaj še v ustanavljanju. Žarko AVDIČ, pionir Solerjev in MNK Fužinka:

Za končnico prvenstva Ljubljana bi bilo dobro, če bi bila bolj organizirana in če bi sodelovalo več ekip; upam, da bo v prihodnje tudi kaj doseženega na tem področju. V kategoriji mlajših pionirjev je ta kar dobro uspela, saj sta bila izpeljana dva od štirih planiranih turnirjev in to v polni zasedbi in ob dodatnem sodelovanju MNK Fužinka. Mislim, da bi vse ekipe bile zadovoljne s tem in upam, da se bo tudi Fužinka dobro uvrstila. Zahvaljujem se vsem vaditeljem, ki so prevzeli delo z dekleti. Želim si, da se pionirski in ženski mali nogomet razvije tudi v drugih krajih Jugoslavije, da se bomo lahko večkrat pomerili tudi z vrstniki iz drugih republik. Dobro bi bilo, če bi bilo tudi za dekleta čimveč turnirjev in ob koncu sezone končnica.

Prof. Matija ŠENK, član izvršnega odbora MNK Fužinka:

Ustanovitelji Fužinke smo zelo zadovoljni, ker so nas krajan Fužin lepo sprejeli. Prvi odmevi, ki smo jih opazili, so res zelo ugodni. Ob tem pa naj vendarle povem, da Fužinka ni nastala čez noč, temveč je plod dolgoletnega dela v neformalnih rekreativnih oblikah ter nadaljevanje tradicije dela z mladimi, ki so ga začeli prav nekateri naši ustanovitelji in ki je privedlo do ustanovitve komisije za pionirje KOMN MNZL, komisije za pionirje YURK MN, pionirske reprezentance Ljubljane in njenih nastopov v drugih republikah v preteklem letu in tudi v letu pred njim, kakor tudi do pionirskega in ženskega prvenstva Ljubljane ter pionirskega prvenstva Jugoslavije (YURK). Za našo največjo aktivnost, vključitev deklet, smo že prejeli pohvale s sedeža YURK v Zagrebu, zato upamo, da se bo tudi ta panoga kmalu začela razvijati še na zvezni ravni. Ob ustanovitvi Fužinke pa se pojavlja dezinformacija, da je to klub samo za dekleta in cicibane, kar nikakor ni res. Naši načrti vključujejo vse starosti in oba spola, o čemer je pisal že inž. Cokan v zadnji številki NSK. Kar se tiče prvenstva Ljubljane in nedokončane končnice, pa naj povem, da te jeseni zaradi obilice dela ob ustanavljanju kluba nismo mogli pomagati pri organizaciji, zato pa so naši tekmovalci sodelovali povsod, kamor so bili povabljeni. Predsedniku Jušiču pa dajemo polno podporo v vseh njegovih prizadevanjih in danes na tem mestu objubljam, da ima v novi sezoni s strani Fužinke zagotovljeno vso potrebno organizacijsko pomoč. Želim pa si, da bi pri tem sodelovale tudi vse rekreativne skupine. inž. Tomaž COKAN